

BÀI CA MỚI

Piece
80 Ya
547

Lục tài tử

(TOUS DROITS RÉSERVÉS)

CHỦ BÚT

ÉDITÉ PAR

Nguyễn-hữu-Phước M. Mãn-Thiếp

LIBRAIRIE FRANÇAISE
 27 novembre 1912
 179
 Cabinet du Gouverneur

SAIGON

PHAT-TOAN, LIBRAIRE-IMPRIMEUR

55-57-59-61. Rue d'Ormay

Novembre 1912

80 Ya
547

BÀI CA LỤC TÀI TỬ,

TỪ RẼ BẠN.

Dặm xa xui Đông-Hơn tây nhân,
Từ khi rẽ bạn lên đàng,
Lụy đôi hàng lòng càng đắng cay
Mình ôi, có hay thắm thiết thay dạ nầy,
Ở hôm nay luôn những trông tình con bạn,
Sao mây bữa rày,
Mà chẳng thấy thơ lai
Nói cho nàng hay.
Em ôi, anh ở đây
Mỗi đêm nằm anh van vái,
Cho tuội mình thương nhau mầy,
Cho biết đường nhưn ngài
Thĩ chung cho trọn đời;
Xin đó chớ đổi dời,
Hể có chóng rổi,
Thì phải biết đường thương nhau
Sao vẹn chữ tiêc trinh,
Xin em giữ vẹn
Đừng có ham giàu
Mà phụ người xưa giao.
Em, bớ em ôi,
Phải tảo tần khi khuya sớm,
Việc trong nhà em sẵn sóc
Nghe lời anh khuyên giải
Sau khỏi tiếng chê cười
Hể đứng làm người,
Nết đứng nết cười,
Cho chính chàng mới ngoan

Ở cho nghiêm trang,
Mở miệng ra cho dễ dặt
Ăn nói điệu dàng
Dạ anh mới đặng an
Vây mới gọi người ngoan.
Anh đây chẳng lằng xao,
Miếng vái cùng trời cao
Xui lòng, xui lòng,
An tâm dạ an tâm
Biết nghĩa tình thâm
Trăm năm cũng đợi chờ
Miếng vái cùng ông tơ
Xin chớ lẫn lờ,
Buộc tuổi với mình thương nhau luôn
Trọn đời trọn đời
Xin đó chớ lằng xao,
Chẳng trước thì sau
Đây có dạ phụ nào;
Duyên thắm duyên đây đó ngọt ngào
Nhớ em trong dạ bào nhào
Ngũ chẳng an giắt điệp
Gượng gạo vào ra
Nhớ những khi đôi ta hiệp mặt
Chung chạ một giường
Ăn ái giao ca
Tội với mình đừng xa.
Thơ đây em phải ráng nghe
Xin em chớ phụ lời.
Em cùng anh cũng quyết trọn đời
Nên mới dặn,
Mây lời trước sau

CHỌC MÈO.

Xanh non xanh ản đá ngọc lành

Thầy em muôn kêt duyên lành,
Khi nhọc nhằn có chàng. thiệp nhau
Nhưng hỡi lao đao,
Thì phải có nhau giữ gìn,
Trời cao xanh biết ai có phước,
Em đừng ỷ xuân thời,
Mà em đợi có nơi,
Anh đây cũng bực trí tri
Đó em là gái tiêc hạnh
Sao không lo kiếm chôn
Nương thân cậy nhờ
Để đèn lúc đèn lờ,
Biết phương nào cậy ai ;
Ai cũng như ai
Phải kiếm nơi mỗi nợ
Xe chĩ tư mảnh
Khi mưa nắng có nhau
Giữ ven trước sau.
Phận em là gái hường nhan
Phải lo đập bồi ơn cha mẹ
Công sanh thành khi nặng nhẹ
Vậy mới gọi bực trang nữ lành,
Xe chĩ xe tư mảnh,
Mưa chớ rách lành,
Kêt bỏ kinh thiên niên,
Chẳng nệ gian nan,
Dẫu gian nan, thì phải chịu,
Có thuở sang giàu,
Tiếng cha mẹ đoan viên,
Ơn cả lịnh trên,
Thầy em trong lúc biên nguy,
Anh ráng lòng chờ đợi,
Mưa hể chẻ bai nệ chẻ bai,
Không trước thời sau

Có lẽ đâu không thành,
Duyên căng duyên khó lắt lờ bồi,
Làm sao cho đặng đứng ngồi
Nghĩ xôn xan khi giấc điệp,
Thôn thức mơ màng,
Mà trắng trọc đêm khuya,
Nhớ những hồi canh khuya.
Thương em anh mới tỏ phàn
So ít câu cho tàn.
Anh đây hữu nghĩa duyên lành,
Nên phải tỏ vài lời sơ giao,

ÂN TÌNH CỜ BẠC

Xa cách nhau đã mấy năm rồi,
Ngày nay quý cô phẫn hồi,
Thăm ân tình kéo lòng nhớ thương,
Cách nước non sông,
Khiên dạ anh bần hoàn ;
Vi dờ dang nên khiến xui cho con bạn,
Trời nở bao đành,
Mà rẻ bạn lià nhân,
Khác nẻo thon don.
Đông gió mùa đông,
Thổi vào trong phòng không
Dề kêu sáu đống trông
Chạnh lòng nhớ bạn
Lụy tuông rơi đôi hàng;
Em bao nữ phụ phàn,
Đương lúc nguy nàn,
Quên những hồi cạn sâu;
Cây gia cù bên đò xưa
Ai khiến xui cho ai phụ bạc,
Em đừng có theo thời
Mà phụ rẫy nghĩa sơ giao :

Nghĩ sự đời lằng xao.
Anh đây chừng có trời cao,
Ai bạc tình thì chớ
Ghi lòng ghi lòng
Đình ninh dạ đình ninh,
Nay rõ ra ân tình,
Tiếc tiếc bấy lâu nay,
Anh ôm lòng trông đợi,
Em chẳng lòng gá ngời,
Nỡ nào lằng xao dạ lằng xao
Khiến cho anh tơ tình.
Trường 100 năm gần dạ giữ lòng,
Nào ai mua bươi bán bồng,
Khiến long đong tình duyên nợ,
Nay đã rã rời
Anh chừng có boàng thiên
Anh chẳng hề đảo điên.
Thương nhau nên mới cang nhau,
Hay đâu lại phụ tình ;
Nguyện trăm năm đó ở vẹn gìn,
Anh trở lại cự đình thể an.

ÂN TÌNH

Du ký du đôi chữ ân tình
Trăm năm thể chẳng phụ mình
Kể từ ngày tách mình ra đi,
Tới nơi môn cảnh quê đình
Nhớ tới mình lụy càng lâm ly,
Nhớ hồi vân vi,
Thì nhớ khi thể nguyên ;
Dấu cạm sâu lòng em đừng có cạm
Non núi dấu môn,
Đường như ngái em đừng quên.
Nhớ những hồi xuống lên

Cây xui về bởi bể trên,
Anh có nghèo em đừng quên,
Chỗ sang giàu em đừng ham,
Em ôi em đừng than vãn
Cho anh phiến lòng;
Khi phong gió ba đào,
Đau ốm chường nào,
Biết ai mà dưỡng nuôi.
Ôi, trời đất ôi,
Vợ chồng tôi đương cơn thương nhớ,
Ai khiến phân lià,
Cho hai ngã hai phần
Minh sáu tôi than.
Than em chớ thờ than
Sách thánh hiền xưa người có nói
Chữ gia bản chẳng nên quân tử
Việc khó nghèo ai cũng có
Anh đây bỏ vãi có công đợi chờ,
Hiềm những kẻ má hồng
Trời khiến trong lòng
Sợ chỉ hồng xe mà không xong
Long đong, đôi đũa mình long đong
Mới bắt tay mặt dựng nhìn mặt
Ai khiến cho mình
Phụ mẫu thầy rầy la.
Cha bởi mẹ cha
Tôi với mình mới xa
Gan vàng đoạn trắng
Đêm năm canh luôn những đợi trông
Có thương không bỏ mình.
Duyên căng duyên khó lập lở bởi,
Làm sao cho đặng đứng ngồi
Kẻ ra đi người ở lại,
Chữ cang thương vô duyên

Trách ông tơ xe lơi môi chi,
Sấn chẳng dặng bển
Cho chóng nhớ vợ thương,
Sầu tình tư lương.
Thương hỡi người thương
Khéo vắn vường,
Sầu tơ sầu,
Thương, hiệp thương, rồi lại rã rời,
Cho kẻ nhớ người sầu tư lương.

TỪ RỂ BẠN TỰU TRĂNG

Dặm quan sang thiên lý đê vơi,
Ra đi than với đất trời
Nghỉ việc đời
Thêm sầu căng duyên,
Khiên lòng đảo điên,
Cách non xa dặm ngàn ;
Vì tại ai, khiến lẩn lơ tình tạt dạ
Đã gặp nhau rồi
Khiên nhận Bắc én Nam.
Nhân hỡi tình nhân
Phụng loan đã phân hai ngã,
Xin đành lòng chữ dạ
Đây cũng nguyên vàng đá,
Xin nàng chớ khá đổi xây đôi dàng ;
Giữ một lòng trăm năm,
Thương hỡi người tri âm
Trách ai sao quá tệ,
Có một chữ tình,
Mà phân rẽ hai phần.
Tơ hỡi ông tơ,
Xin ráng giùm xe chi,
Đây giữ lòng chung thi;
Dây tơ hồng sao mà vội đứt,

Khiên căng duyên lỡ làng:
Tướng các đoạn lụy tràng,
Chôn que mành chẳng an.
Lụy xôn xang,
Em ỏi có biết,
Biết điệu cang thường,
Đó là chữ keo sang.
Nhân hơi lương nhân,
Chôn thiên đình em giữ vẹn,
Lòng náy lòng náy
Sáu tương lụy sáu tương
Năm ngôi không an,
Có hay chăng bớ nàng;
Đêm khuya thấy bóng trăng,
Nhớ mây lời căng dạn,
Đau lòng đau lòng,
Trời xanh hơi trời xanh.
Lẻ bạn én anh,
Trách xa duyên nữ danh—
Xao lao xao trên nguyệt dưới hình
Than thở than cũng có một mình,
Mây đoạn thâm,
Sáu tình tư lương,

ÀN TÌNH ĐỂ VỢ

Đầy từ đầy xa cách bạn vàng,
Tướng thời trong dạ phàn nàn,
Lúc hết tiền vạy mà xa tôi;
Bạc mà như vôi,
Tiếng nói năng nhiều lời;
Kể từ khi phu thê cách mặt,
So lại sát tài,
Coi ai chẳng hơn ai—
Trai đây anh đừng làm trai.

Đó liễu bỏ mình là phận gái,
Chẳng xét điều trái phải,
Lại sa mê bạc cờ,
Thầy những sự bây giờ,
Con vợ bơ thờ,
Mới hạ tờ chi ly,
Suy hời xét suy,
Mây người cờ bạc phá hại mau tàn ;
Kẻ chi dên gia đàng
Nhân tiên khan,
Kẻ chi niếm chống vợ,
Tương tới nàng đây thêm mắc cỡ,
Vi tại ai cho nên đây rẻ đó phân đôi đàng ;
Cũng bởi tại nàng
Nhơn nghĩa chẳng toàn,
Chồn học đàng anh mới sang
Hoang thả theo hoang,
Tới xứ xa lo bé anh học,
Cho đó lây chống,
Chớ trông đợi chi anh.
Xanh cửa lâu xanh
E em liễu mình một thuở
Chớ phiến chớ phiến,
Giữ cho nên giữ cho nên
Đừng đảo điên mà cực thân cho mình ;
Đây đó đây hai ngã dứt tình,
Rày đây mai đó dứt tình,
Để cho em an tại,
Anh xa xứ lạc lài,
Mới thông thả tâm thân.
Nhân hời người nhân,
Đây đó mằng nợ nần :
Nghĩa phu thê phân rẻ một lần,
Khuyên em bạn lây chống lập thân.

ÂN TÌNH (TỨ ĐẠI)

Trái hút nghiên vôi tà vài hàng
Cản phong đôi chữ thăm nang,
Mặt đôi hàng lụy càng tuôn rơi
Nhưng ngỡ trăm thăm ngàn sáu,
Việc cơ cấu,
Này là tại ai,
Phân niêm Trước-Mai
Nở chia hai sợ chỉ hồng;
Trường cùng nhau, tình tiếng nói
Giao câu thể nguyên,
Vớ thân thể thuyên quyền.
Duyên môi căng duyên
Tật da phiền không xiết,
Hỏi chung tình có biệt
Giữ tâm lòng trinh liệt,
Đầu lòng tơ tóc,
Cũng phải nghĩ nhau chút tình;
Chẳng phải tôi với mình,
Làm sự bất bình,
Lẽ không thành thì thôi;
Phải chi dặng gặp nhau,
Bữa báo rau đói no cũng chịu
Vi bởi lời nguyên,
Câu kệ hải minh sang;
Ôi tình ôi bao nở bạc tình,
Sao cho đánh tình ôi:
Dầu một ngày cũng vậy
Nở giứt chung tình, cho ly biệt phu thê.
Thăm thiệp thăm dạ náy
Đêm những tới ban ngày
Càng phải càng dài,
Môi sáu náy gỡ chưa an.
Lờ duyên phận lờ duyên

Chôn trướng lang chừa chan rơi lụy,
Nhỏ giọt hồng;
Vậy anh hời có hay.
Thay khéo đổi thay
Căng duyên nẩy thâm ước,
Ngậm ngùi sục sùi
Nam nhứt xứ, nữ nhứt phương,
Phận quan ương, để phú cho cao dài:
Tỏ với tình nhân
Đôi tiêng thiệt hơn,
Xin chớ hờn lòng đây
Sanh thành cam nguyên,
Dầu chẳng dặng gặp nhau
Tự hậu chí giao
Nghĩa trước mọi lời;
Đáy đó đây mặt biển chơn trời,
Bắc, Nam, hai ngã đôi đời
Đó vơi vơi trong dạ thắm,
Đó vơi vơi trong dạ thắm,
Đáy ngùi ngùi lòng thương
Khéo vắn vương chi tơ nguyệt;
Cuộc châu trần,
Khiên ly biệt hai phan.
Lang hời bạn lang
Chích én anh đã rồi.
Đêm năm canh khó đứng khó ngồi,
Thương quán tử,
Biết đời nào nguì.

ĐÁNH ĐẾ CA.

Khi đương khi trong lúc thái-bình,
Tường một minh hiệp-đồng cùng nhau,
Mới phỉ lòng chi-cao,

Khác nào hớn-vân;
Nơi khôn-sơn an nhân;
Người nương theo thanh long chôn ngoại
Để thăm để sấu,
Đây tôi phải vương mang;
Thương cho người tri âm,
Lam đèn chôn mậu-lâm,
Đây cũng đánh lòng an-sĩ
Nơi gian-từ an nghị,
Nguyên cùng bản-quê,
Được lưu tiếng như tam-quê
Tưởng cái nghĩa của nàng,
Lụy ứa đôi hàng
Đây coi bằng vạng-kim;
Lòng không ngu
Dầu minh-châu có soi tỏ dạ,
Xét chẳng thấu lòng,
Kiệt-phẩm với quang-minh
Tiếc cho người nữ trinh,
Linh rất rất linh
Giữa bên màng nghe tât-đắc,
Chôn sán trinh thầy cần-ngọc,
Bàn cùng ngọn-kiệt,
Giờn dưới cội bóng ác tà,
Tưởng tới cha già;
Nơi chôn quê nhà,
Biết phương nào cậy ai,
Xuân trời phùng-xuân
Có tưởng qua thì mi ngậm
Bứt tâm thơ nấy,
Sang đèn chôn thiên-lương,
Cho thỏa tâm tình thương.
Quan hời hỏa-quan xin đánh lòng hiệp-hải
Với người hữu tình,

Độ thiên-thân
Cho qua khỏi chôn thiên thân :
Cho nhật-sơn nguyệt-bửu dặng gán.
Chiêu đèn chôn thượng-chiêu,
Cứu-quan đánh lòng
Chẳng tưởng lòng thành
Lại hại viêm-sanh với chiêm-khôi,
Cũng tại chôn tiên đường,
Tur, tương tur nát một gan vàng
Dầu phước-tôn có lòng chánh-thuận,
Cũng khó đem lòng cho bay,
Mây thu dư đà hữu-lợi
Còn chẳng thuận hòa
Vớ chỉ-đắc trong tâm.
Đây, đó với đây
Kẻ dương giang
Người tiên đảng.
Sông nơi sông nguơn-quới an nhàn,
Cùng tỉnh-lợi
Xin thương lòng minh-tâm.

ĐI TU

Nay, ngày nay rõ việc tu hành
Tôi lên am tự đã đành
Độc một lòng tu thời cảnh tiên,
Đạo phật tiên chứng miêng
Lòng ngụ đoái thi hành,
Trà lơ kia
Dầu mai sau tôi lên cho dặng,
Miệng niệm di đà
Cho tiên phật chứng tri,
Mới mở đường đi.
Nam mô quan thái âm,
Tôi độc lòng lên đèn chỏ

Vào hồi thấy chỉ nẻo
Rằng có cô hai,
Dạy biểu tôi lên rày,
Nhờ phật cùng thấy
Tôi mới biết rày cảnh tiên,
Miệng niệm đà lam
Tiếng nam mô di đà phật,
Rày tiếng chuông rày
Cho bá tánh đặng an.
Nam mô hết lúc gian nan,
Rày trong cứu nguyên.
Mô nam mô bác phật cứu tuyền
Cho chúng đạo
Thầy đồng bình an.

CHIÊM BAO

Chiêm bao linh, ngó thấy một nàng,
Cổ đeo một sớ giấy chiến vàng,
Lụy đôi hàng
Khoát mạng kiêm tôi;
Khiên nên tất dạ bối hối
Phúc dậy ngồi ôm lòng sáu bi,
Trách tình nữ nhi,
Gạt gắm chi yên hùng:
Thiệt giận lung,
Nghỉ xôn xang trong tất dạ.
Họa một bài mà tứ đại xem chơi.
Tưởng thời nhớ những khi
Lúc tôi ngồi minh ngó
Tiếng thâm trầm phân to nhỏ,
Khiên lòng đây thương vì đó
Song le chẳng có tiếng chi nhờ lúc nào,
Hể cái phận má đào.
Kiếm anh nào, anh nào mà gởi thân,

Nghĩ thôi lại buồn khuân
Gạt gắm chi trong cơn giặc điệp,
Phúc dấy mừng,
Sao chẳng thấy chi đâu.
Ta nay luôn những lo âu.
Dức dạ sáu đau mây khúc,
Trông trên lâu thêm nhật thúc
Xự xê hò liêu
Khiên dạ anh thêm râu ;
Chim ô-thước bắc cầu
Chưa dặng giao đầu
Chưa giao đầu thêm lo :
Nghĩ thôi lại buồn so
Cát cứ chi tình bà nguyệt,
Ruột thể tơ vò
Biết ai thâu nẻo cho.
Vẳng nghe tiếng dề nhỏ to
Dựa bên màng thêm lo,
Mơ màng, thương nằng,
Xôn xang thiệt xôn xang ;
Nằm ngồi không an,
Ngóng cổ lên kêu trời.
Nghĩ là nghĩ là không an.
Dạ lại ứa gan
Lòng lại càng chua xót
Một mình nặng tình
Trớ trính thiệt trớ trính,
Ngóng cổ lên kêu trời.
Sao cứ sao chưa dặng nửa đời :
Lại thêm mang chữ lẽ thời,
Ưc thương thay cho con bạn,
Chưa cạn lời phân;
Quyết cùng nhau hội ngộ
Khó nổi ân cần,

Biết ai thâu nẻo cho :
Vi ai mới nói đây,
Cho khóa tâm lòng nấy.
Trở trình chi cho nổi òm gáy
Tuông lụy nhỏ
Ước đây chéo khăn.

ÂN TÌNH

Duyên nơn duyên đầu khéo thình linh
Cùng nhau chưa phỉ tâm lòng.
Lại xui mình đem lòng thương nhau,
Thiên công chấp mỗi chữ hường,
Việc đôi đường chưa tường đục trong;
Nên còn long đong,
Khiên xôn xan dạ nấy :
Tinh nhân ôi,
Tiêng thập cao với nhau đã hàng,
Còn cuộc đá vàng ;
Chưa dặng phỉ ước ao
Sao biết làm sao.
Cụm én sáu con ô-thước
Đẹp đôn kinh bỏ sánh với tôi lang phòng
Kết giai ngẫu chung cùng,
Đặng chữ phụ tưng.
Nghĩa mạng nông bấy lâu.
Kẻo dạ ước ao
Biết làm sao với nhau cho dặng,
Phụng đồ Ngô Đổng ;
Hạc sánh với đôi loan.
Đoan, chữ tạo đoan,
Hời thiên hoàng định xây,
Càng duyên nấy mới phỉ,
Trách ai bội phu,
Phú chứng có trên vừng hồng.

Nay đã gá nghĩa vợ chồng,
Ai nỡ trái lòng,
Mà bậu phòng nghi nan,
Gắn chặt keo sang;
Muôn hai phan cho sum đôi hiệp,
Anh én giao hòa,
Mà cảm sắc bén duyên.
Cho tỏ dạ thuyên quỳên.
Anh đây trách bày phận vô duyên,
Môi tơ hồng phàn rề.
Kẻ ngậm ngùi chưa phỉ dạ,
Thương thời trao lời;
Bên đục trong định tải thon don bớ trời.
Đầy, đó đây gặp mặt trao lời,
Trách ai đem dạ đổi đời
Phú thượng thiêc cùng địa bạch;
Xét soi cho thâu :
Đưa tiểu nhân,
Phi ân vô nhơn vô hậu
Người chẳng tỏ tình :
Trời đật hời có hay.
Tay, bắt lấy tay,
Dễ dám sai những lời:
Thay, mừng thay nhu sĩ nhập tràng,
Ngô ý sĩ,
Ngọc huỳnh viên ca,

ÀN TÌNH KHUYÊN GIẢI

Gắn trăm năm đôi gôi chung cùng
Dấu ai điều đổ mặt lòng
Xin tâm lòng em đừng sa mê,
Cái điệu phu thê
Em phải ghi vào lòng,

Dấu tử qui
Chôn âm ty
Qua xa cách bậu
Phải giữ cho vẹn toàn
Niêm phụ phụ nghĩa tình sâu.
Trông anh tỏ đục trong
Chữ bán cùng mọi đều có
Sách thánh hiền người có nói,
Mưa hể xao lãng đứt dây căng thường
Em tua giữ tam tùng
Với năm hàng xưa giao.
Giữ vẹn trước sau
Đừng phụ nhau trong khi mưa nắng
May lại đứt tình
Ham điều đồ bỏ bỏ toi.
Xuân thưở còn xuân xanh
Như hoa trên nhánh đua nhau hơn hờ
Muôn người đều rục rở
Khi tàn rồi rụng xuống chẳng ai đoái vì:
Người ở dưới đời
Phải biết xét thời
Khi ương nghèo có nhau ;
Mây lời trước sau
Chữ sắc định em tạc dạ
Chớ thầy sang giàu
Em lánh đục tìm trong,
Thau anh hêt tiếng than
Canh cháy đêm ván
Chớ hể nang vong nang vong
Tình nghĩa đêm đông
Khá gán công giản lòng.
Đây, đó đây cá nước đương thời
Còn chi kẻ đợi người chờ
Chôn non xanh

Phụng loan kêt cánh
Nơi loan phòng giao bôi
Dầu ngày sau ai đen bạc
Chứng có cao dày,
Coi xét hời có hay.
Đêm, khuya anh cạm thì chung
Cho bớt dạ sâu tình :
Mai, mĩa mai ai khéo tang tành.
Rẻ én nhận
Đôi đũa mình rã tang.

TỪ RẺ BẠN TỰU TRƯỜNG

Xui, ai xui duyên nợ lờ làng
Ai xui duyên nợ lờ làng.
Hội một đảng vậy mà dang ra
Vợ chồng cách xa,
Cũng tại nơi tơ hồng ;
Này em ời,
Chôn (.....) em ở lại,
Phân rẽ đôi đảng,
Anh trực chỉ trăng an.
Than khó nỗi thở than,
Chữ ân tình xin cho tôi hản,
Câu đá vàng cũng hản.
Tôi với mình sao bản làng,
Trách thay nguyệt lão
Xe dây không thương ;
Nay đèn bữa tựu trường
Mặt nhìn nắng lụi càng tuông rơi
Lụi sấm sương
Cả tiếng kêu bờ em hiện phụ,
Ở lại gia đàng
Đặng phụng dưỡng song thân,

Rẻ bạn lìa nhân,
Nhân hời người nhân
Phải giữ niềm chung thĩ,
Mây lời tôi khuyên giải
Thĩ chung cho vẹn toàn,
Chớ thầy kẻ bạc người vàng
Em đam lòng sa mê,
At bị cười chê
Kẻ tiêng kia người tiêng nọ
Xâu hổ cho mình,
Thêm nhục đến danh thơm.
Em ôi, bớ em ôi,
Cha mẹ già thêm yêu đuối
Công việc làm chẳng nổi,
Phận mình là gái
Phải báo công sanh thành :
Đây anh dặn bảo đành rành
Em phải ân cần,
Mà trọn lòng hiếu trung ,
Nghĩa tợ non xanh
Phải đền ơn công cha mẹ
Trung nghĩa cho vẹn toàn
Dạ anh mới dặng an.
Than nỗi riêng than
Mặt già từ cơn ly biệt
Lụy trắng đôi hàng
Phụng loan rẻ phụng loan
Nát một lá gan
Thương xót thay thân nàng.
Nay ngày nay phân rẽ vợ chồng
Còn đâu vào trướng ra phòng
Chôn (.....) em ở lại ;
Nơi Saigon anh đi
Kể xiết chi tình đoạn thắm,

Là nợ châu trần,
Bởi ai khéo vương mang.
Nay ngày nay phân rẽ vợ chồng
Mặt cách mặt
Gia từ anh đi.

ÂN TÌNH

Khi đương khi trong lúc thừa nhân
Đương khi trong lúc thừa nhân
Xuông tay vội tã đôi hàng
Gỡ thăm nàng đôi hàng binh an,
Từ này rã tan
Khiên xôn xang dạ náy:
Tướng đó đây hai phan sum hiệp
Ai khiến cho mình
Mà phân cách nhau ra.
Em bớ em ôi
Căng duyên náy mới gặp gỡ
Khiên lòng náy thương nhớ
Vì ai xui khiến rẽ phân đôi đường;
Cũng bởi dây cương thương
Buộc không thương
Nên dạ dường đao phan,
Nhân hỡi người nhân,
Chữ sắc định em tạc dạ
Anh cũng một lòng
Mà chạm đá ghi xương
Cho thỏa tâm tình thương.
Em, bớ em ôi,
Căng duyên náy em có biết
Xin lòng nàng trực tiềc
Dây xích thẳng nên buộc
Biết sao cho thấu tỏ phân đôi lời,

Tôi chững, có đất trời,
Dấu ai đổi đời,
Thì có trời xét soi :
Tôi giữ vẹn trước sau
Dấu mai sau mà chẳng dặng
Bắt tay giao hoà,
Thì đó phải đợi đây.
Duyên hỡi căng duyên
Dây tơ hồng xe không chặt
Xe chẳng dặng bên dây cảm sắc,
Lòng tôi thắm bắc sâu đông đêm ngày ;
Chưa dặng mây ngày,
Nên dạ nấy khôn khuấy
Cũng cái điệu cang thường,
Nghĩ lại dường kim châm ;
Thắm nghĩ chút tình thâm,
Đêm năm canh tâm lòng mơ tưởng
Tuông lụy đôi hàng
Cho ước bầy gôi lang,
Một mình thổ than.
Nhan hỡi thiên nhan
Xin mình suy xét
Căng duyên nấy mới gặp
Tính sao cho phải kéo để ra lòng dòng
Trọn đạo bá tòng,
Kết nghĩa vợ chồng,
Khi ương nghèo có nhau
Kéo dạ ước ao
Biết làm sao với nhau cho dặng
Kéo đôi đũa nặng lòng
Mà đợi bóng trăng nga.
Ba hỡi cô ba
Xin xét lại cho tường :
Làm sao cho cá nước mặt tường

Cho trọn đạo
Kéo lòng nhớ thương.

TRẦN QUAN NGỤY

TRẦN GIANG CHÂU

Vung, ngựa vung chiều chỉ bệ vàng
Giang-Châu xứ ấy xa ngàn
Nguyện bảo toàn khữ trừ đảng gian
Chấp tay trình quá nguyên đảng
Xin vôi vàng vôi vàng trắng sang
Gán miêng Hàng-Giang
Mẹ bị lâm thương hàng
Thuộc cùng thang
Cùng chưa an trong dạ mẹ
Bồng có chiều trăng
Con cam lỗi mười ơn
Con phải đời chơn.
Giang đã tới Hàng-giang
Kêu bớ dò đưa sang,
Gặp Lưu-Hồng Lý-Buru
Giết tiểu đồng cùng Quan-Ngụy
Thấy trôi dòng nước cướp cửa ép người,
Bồng thấy sắc Ôn-Kiều
Yếu điệu má hồng
Ép kết nguyên như duyên,
Phì cá nước gặp mây mưa
Già trí Châu qua Giang quận
Chiêm cứ biên thù
Thương bày mỏng hường nhan
Lụy nhỏ chứa chang.
Oan kéo để cho tôi oan
Gai chánh thì chống phải đợi
Bời trong lòng thai thọ sáng

Vì lọ hai chữ lửa hương cho họ Trán
Có Nam Cực tỏ bày
Thì cùng có ngày gặp nhau
Phút dạ nọ quặn đau
Đã sanh ra thiệt là nam tử
Hồng nở dành lòng
Dạy đem thả trôi sông.
Đông chạt tường đông
Công bởi thiên công:
Hay nổi nầy hay không
Ta hổ lỵ hổ
Tay chắm máu để thơ
Dạ ngọc ử ê
Lạy thỉnh không ra về.
May, rất đổi may là rất đổi may
Bỗng gặp thấy pháp minh
Động tình động tình.
Nuôi dạy học sử kinh
Mới tỏ ra sự tình.
Mẹ ôi ngậm oan mười tám năm trường
Cho con đời gót lên đường
Xuông trường an nguyên biện bạch
Nguyên rửa hờn song thân
Nữ hùng binh nhờ ơn ngoại tổ
Ơn oán trả rồi,
Cho phụ mẫu đoàn viên,
Cho khởi lúc đảo điên.
Nhan hỡi thiên nhan,
Ghen chi bày đoạn tràng :
Ôi, anh ôi nghi thân nhị rửa hoa tàn
Thác cho trọn,
Kéo mà như danh.

ÀN TÌNH

Trăng, gió trăng ra cuộc đá vàng
Trăm năm chí quyết cùng nàng
Ngọc lâm điên
Dung trông mây trắng;
Rũ ro vì phận má hồng
Chòn cung thêm có chàng liệu toan
Nên tình phui phanh
Đạ rồi tơ trăm đàng:
Nầy em ời,
Chữ núi sông qua thế cùng bậu
Đình sắc một lời
Tôi dầu dám lãng xao.
Đau chín khúc đau
Trách trăng già ai sao khuấy rồi
Sông xao sáu khi sớm tối,
Àn tình dễ lân la có chúc nào;
Nào nhớ đèn lúc nào
Đây đó ra vào:
Đạ bản hoan năm canh;
Sanh nguyên ba sanh
Quyết trăm năm đôi lứa ta gắn chặt
Mà thương nhau đời,
Biết bao thuở lãng xao.
Canh lúc năm canh
Thức giắt hoè tơ tưởng
Thầy hình nàng anh mừng trượng
Chơn vợi vàng vô trượng
Hai tay choàn lầy chiêm bao ơ hờ,
Nhớ đèn lúc tình cờ
Gặp gỡ giữa giờ
Duyên nợ càng đượm tươi:
Năm hời em ời
Dầu đời no ana cũng chịu

Chẳng phải như người
Toan yếm cự nghinh tân ;
Thương nhau nên mới tỏ phân
Phận tam tưng em phải giữ
Nhụy đào cầm vào
Đề ong bướm vô ra
Khuây nát bông hoa
Gương bể hai khó lảnh ;
Nhớ hãy nhớ lời anh
Hỏi kẻ trâm anh
Tình vợ chồng xin chằm rãi
Ngăn ngừa phải chừa.
Gái khôn thì phải biết xét suy
Đừng lời ngon
Mà lung với chóng.
Thương chín thương thuyền há giữa vòng
Linh đình sóng dập gió dổi
Biết lấy đâu mà nương dựa,
Giữa vòng sông
Tôi ra tay cứu độ
Đặng vớt nàng về
Thôi kẻ để trâm luân.
Nhân hỏi người nhân
Giữ trước sau cho tròn :
Đình sắc đình dầu có hao mòn
Tôi với bạn giữ một lòng son.

ĐÔ PHỤ CA

Thôi thôi chớ nói thêm rầy
Thôi thôi chớ nói thêm rầy
Để anh phân lại lời này
Tôi đã buồn mình rầy làm chi,

Từ khi tôi lấy mình tới nay
Kể đặng mấy năm nay
Thì da chi lăm ở cho trọn đời;
Tôi có đâu đem da
Mê cuộc diêm đàng
Mà phụ rầy nghĩa tình em.
Em bớ em ôi
Đền lúc buồn anh dạo chơi
Chẳng phải nào anh ham nguyệt hoa
Không lòng xao lãng
Những sự chẳng tưởng
Cái nghĩa càng thương,
Vậy xin em chớ có rầy
Mà cũng chớ nghe lời
Những mây lời thị phi;
Kia tiêng kia tiêng họ
Họ muốn cho mình mà phân rẽ đôi ta,
Ôi bớ trời đất ôi
Nghĩ phận nầy bạc như vôi
Mới trúng nhảm con vợ ghen
Tôi thăm sâu nhiều nỗi
Mát cỡ với chúng bạn anh em chề cười;
Cứ mỗi đêm phải ở nhà
Vậy mới là ưng bụng em
Hề đi chơi anh sanh sự
Em nói nhức mình
Anh ngồi đứng chẳng an.
Em bớ em ôi,
Xiu em đừng ghen tương,
Càng thương càng thương:
Lẽ đâu anh chẳng nghĩ
Nghĩa chi là trượng
Cho bằng nghĩa vợ chồng.
Dám trách bầy phận vô duyên;

Nghiệp báo oan khiên
Nên khiên đều đao diên
Thăm sâu thăm sâu :
Trái duyên căng nợ
Biết đâu than thờ những sự tình cờ.
Ủa con nầy sao nói rầy hoài
Cớ sao mấy muốn rầy hoài
Xâu hổ tao, tao không nhin
Mấy đừng dễ người
Nổi xung thiên tao đánh đập
Cũng tại nên mây
Mây không nể không kiên.
Ôi, em ôi, anh nói chơi
Chớ bao nữ dành lòng;
Thôi thì thôi đi ngũ cho rồi
Chớ nói nữa
Thêm giận lòng anh.

ÂN TÌNH CA

Phong, cần phong đôi chữ thăm mình
Trước sau phân rẻ sự tình
Lỗi phạn nầy cũng là tại anh :
Cách nhau hơn mấy tháng trường
Kể từ ngày phẫn hối gia trang
Nay vội để thơ lang thăm chàng —
Lòng thương anh
Ở náo nường tháng ngày chờ đợi
Vi máng lo bé
Việc gia thật hiểm nguy.
Tri nhớ cớ tri
Biết bao giờ cho khuấy
Gắn một lòng kim thạch
Còn non còn nước nợ duyên căng dai

Xưa những kẻ rề mảy
Sạch thánh như truyền
Để rõ ràng không sai.
Cũng giữ trọn hiền thân
Ái ân dân ái ân
Mãng than thân, thân tui phận
Ghạnh cảm nỗi mình
Khi khuya sớm bữa nắng mưa.
Á xưa nhớ người xưa
Tổ dạ nấy hay chưa
Lúc ra vào sớm trưa
Đề kêu chiêu quanh hiền
Càng cay càng đắng nợ duyên càng dài;
Tui xót phận má hồng
Lờ chi tang bóng
Gánh nặng quanh hai vai
Lay hời lá lay
Hỡi anh ôi anh có biết
Em ứt dạ nấy không tổ nỗi tiêu hao.
Cao mây từng cao
Soi xét người bạc đen
Phận hèn phận hèn
Trong đục dầu đục trong.
Hỗ phận nào vong
Thỏa lấp cơn then thừa;
Ngồi nhớ thuở xưa giao
Lai láng càng thâm bầu
Giải dầu giải dầu
Ong lạ bướm, b rớm lạ ong
Thảm Bắc sáu Đông
Ngó ngẩn ngơ canh tàn.
Mai, mưa mai nắng một bình linh,
Éo le hóa giặc thịch linh
Thương nhớ thương tình nhân cụ

Chớ nghe lời cạm sấu
Dầu trước sao thì sau cũng vậy
Hể tiêng nhưm điều
Ai đi nữ bôi đen.
Quen hơi người quen
Chấp nhưt chi phạn hèn.
Á trắng, tổ trắng dầu dâm phụ đèn
Xin ai giữ
Cang' thường trọn hai.

ÂN TÌNH

Á xui, ai xui gặp gỡ giữa đường
Khiên xui tôi gặp mặt nàng
Sợ chỉ vàng đầu mà vương mang
Xem ra thiệt người hường nhan
Nét na đi điệu dàng
Xự xan xê,
Mãng liêu lo đôi ba chuyện
Dắc thẳng nhà hàng
Cho phi dạ tình ta,
La bière rượu la bière
Rót đầy (verre) lơ ve,
Trăng thu lòn bóng thỏ
Tôi với mình liếc ngó rồi thì ngơ ngàn
Xin cô ba về nhà
Chúng ta mới để huế
Dời gót ra về
Tron bẻ lúc canh thâu
Dấu biêt về đâu,
Chữ trái gai đồ ai dức dặng
Hề dinh nhau rồi đồ ai gờ cho ra.
Thôi, ôi thôi thôi,
Mặt trời vừa chen lặn

Cuộc đá vàng đá hồng,
Giã từ giã từ
Luy chơn lại luy chơn
Vận thời đen thui
Có hay chẳng bỏ nàng :
Chère hỡi ma chère
Này hỡi cô ba
Tương tư này người cô biết
Au revoir au revoir
Adieu adieu
N'imitez pas diêm đàng;
Ý tôi muốn theo nàng
Mắt gì chơn tôi đi có việc
Tui nàng có biết
Hề lâm nguy qua bất dặng
Dác thẳng xuống dò
Ma coufié son âme
Ba hỡi ba ôi
Phải giữ cho trọn niềm.
Nguyên người ở
Câu mạnh giỏi
Cho cô Cẩn thơ.

BẠCH VIÊN

Á xanh, non xanh núi thắm trăm đàng
Giả nhưn lại dặc tay chàng
Bước dặm ngàn xem tường Phi lai
Bước vô nguyên tích tổ bày
Động lòng thấy thương người hiền lương
Cho an bẻ náo nương
Mây cha con thóa tình;
Thấy hỡi han
Chớ tán viên kết duyên dượng bạch

Có thầy kim hoàn
Của ta đó hay không.
Tôn sanh bạch sư ông
Nghĩa vợ chồng lòng thương tưởng
Thuở nàng về thượng thiên
Báu vật này nàng còn để lại
Đem ra cửa ấy.
Thấy nhám xem không lấm.
Sanh lụy ứa châu tâm
Lụy nhỏ khôn cảm
Lẽ kinh thành một khi ;
Tình độ trên thăng
Chén trà thô chung rượu lạc
Nàng tạm thỏa tình
Xin chớ chấp nghĩa nhau.
Hai con đứng thờ than
Mẹ phụ phản chi bây
Sáu năm cháy con không thầy
Nở giứt tình con trẻ
Cò thân quanh quế
Cảm tưởng câu sanh thành ;
Về tới thiên đình
Tổ sự tình cùng công nường,
Thái muội chạnh lòng thương
Mới trao gương bèn bìa tạc
Để chữ chín hàng
Minh cảnh cửa Tôn sanh.
Đưa đem xuống tam quan
Đặt trên bàn đưa ra
Thấy Huyếu xem liền
Phút thầy gương mình cảnh
Xem tường hình ảnh
Thiệt Bạch-viên rõ ràng ;
Thấm thiết nỗi gian can

Diện mạo đang trang
Bóng sắc nàng ù dột
Sanh ngủi ngậm ngủi.
Mới lầy gương soi khắp
Cao khắp mọi nơi
Thầy Quảng xuyên quê nhà.
Thương, thảm thương cha mẹ yêu già
Trông con thắc thèo ruột rà
Gấm phạn con đã lỗi đạo
Cúi lạy song thân
Trách bầy thân con lương duyên lờ hội
Trôi nổi ngàn trùng
Khó báo hiếu song thân :
Đền đây ở ngụ nương
Tạm dựa tương cùng chùa chiến
Ái ai như ai muốn xem
Nhơn nghĩa vẹn toàn
Xin hội ý
Xem tường hồi sau.

CHIÊU QUÂN CÔNG HỒ

Ái trang, diễm trang trăm dắc lược cày
Tiếc thay gái tốt gớm tài
Dựa lâu dài má hồng xuân xanh
Muru gian Giêng-Thọ gây loạn
Lén trộm về phiên bạng
Giây thành trảy sang
Nên thiệp xa ngại vàng
Sự vô doan tay nưng dây tình nguyệt
Là mây khúc nguyên
Nghe như khóc như than
Tuổi phạn lờ doan,
Sang thiệp trảy sang

Trách dậm ngàn gian quan
Thôi rả rời bóng gương lang
Duyên cứu trùng xao lãng
Gả qua hổ hiên
Gió hiêu ái nhân
Thăm thiệp thăm liễu bố
Dạ cảm hồ
Như hừng đôt gan.
Xui cho nệm lang
Cách xa nơi tình trưởng phụng
Đánh biệt cứu trùng
Rơi lụy ngọc chứa chàng;
Khôn xiết nỗi oan
Than thiệp thờ than
Hết trông chờ thiên nhan,
Dậm sơn hà minh mông
Mê mải đường hổ ban,
Nhận phi hà xứ
Thơ gởi ngai vàng
Vương vân nỗi chung tình
Đâu khiên đức đảng
Tạm bỏ niềm cung trăng.
Giận gì quán gian
Đoái cỏ hoa thêm rơi lụy
Hối thu đơn tri,
Thiên vạn khoảnh ngư lang
Khó nỗi hối hang.
Mò rùi ở mô
Cứng tiêng chống tài mô,
Liêu hổ liễu hổ
Thiếp thân đà thọ ô
Bảo quan nhứt ô
Quyết sát tha gian đó.
Thương tiếc bây mẹ cha

Đề thiệp ra
Nuôi dưỡng hàng như hoa
Dựng vào Hồn hoàng,
Tua trót hết ba trăng
Bồng chúc rẽ phân
Khiên rui rung buổi trăn.
Á mai, xương mai minh hạc gáy mòn,
Trăm năm tiếc gái hời còn
Nguyện trước sau mà cho trọn
Thiệp dăm đầu tình phai lạc
Là phụ Hồn hoàng
Thì chừng có cao xanh ;
Thệ trăm năm chẳng sai tât dạ,
Bụng thiệp đã đành
Sanh tử gửi phương xa
Trời chừng cho ta.
Du du bỉ thượng thiên
Vọng cò hương nha tiền ;
Thu muôn thu bia tạc gái hiền
Gương cũu viễn
Cho người thuyền quyền.

TÂY-NAM-DU

Thương, ỹ thương không ngọt cơn sầu
Sông ngân dạ muôn bắt cầu
Trách mây người chẳng lòng em-mê (aimer)
Năm canh sáu ừ ê
Cái niêm phu thê
Sao mà muôn kít-tê (quitter) hời nàng ;
Vì tại ai la-lu-nờ (la lune) soi tỏ dạ
Mây lời nguyện
Tội hồ với nước non.
Son hời môi son

Bỏ-cu (beaucoup) rông rôi lụy,
Phát-sê (fâcher) người không nghĩ
Đôi đũa mình còn bớ-tí (petit)
Trách trời vội khiến rẽ phân đôi dàng :
Cũng bởi dây tơ hồng
Buộc không thường
Nên dạ dường đao phân
Công-ti-năng (continent)
Xấn-ti-mãng (sentiment)
Bách-xi-ông (passion)
Đau chín đoan
Chẳng phải là người
Coun-báp-bi-li-té (culpabilité).
Á tim bởi êch-ti-mơ (estime)
La-mua (L'amour) nầy em có biết
Sa-gờ-renh (chagrin) càng thắm thiết
Đu-lờ (douleur) càng vãn vich
Rơ-gờ-rê (regret) cho đơ-i-dơ (deux yeux)
Chấy rông những lác-mơ (larmes),
Tướng bày tiên non bóng
Dạ não nóng
Khiên trong lòng không khuấy
Đáy sáu đáy sáu
Đích-xíp-bê (disciper)
Đê-siá-rê (déchirer) tình má phân
Trong cơn sáu tôi tạc giả ghi xương
Á dêm buân khuôn vội tã vải hàng
Cần phong một bức rõ ràng
Hột châu rơi tình lụy hạ
Bờ-rô-tê-sê (protéger) ngày sau xin chờ phụ
Là nghĩa sắc cảm
Tôi tạt dạ xăng-tăng (cent ans)
Đau nghĩ đau đau
Không ngọt cơn thắm sáu.

Á đêm năm canh trông trở trên lầu
Chạnh nhớ bạn
Lụy càng bờ-lơ-rê (pleurer)

BÀI CA ĐI TÂY

Xưa trước, xưa sang trọng bạc ngàn
Kể lui người tới nhộn nhàn
Lúc đương thời làm thấy giáo quan
Kể từ ngày làm việc Tân an
Người giàu kẻ sang
Đều tới lui nhộn nhàn
Min-nêp-xăng (1900) quan Tham biện
Quan chánh phê liên
Đi đâu xảo nước Langsa.
Khi đi để vợ nhà cho nhạc gia
Chống tách mình đi tới phương xa,
Quyết lưu lạc đi tới nước non với người;
Tưởng đi một vé mười
Qua tới xứ người
Bốn phương trời đều lạ thay
Nhìn xem ra tình kẻ lạ
Người lạ xứ, xứ lạ người
Lòng nhớ đèn quê hương.
Tàu lui tới An-lê (Anglais)
Tới thành Mạc-xây (Marseille)
Cùng gán thành Ba-ri (Paris)
Thiên hạ đô hội
Chẳng biết bao nhiêu người;
Bỗng dặng năm sáu tháng trường
Lau té ra bạc ngàn,
Bị diêm dâm chẳng còn bao nhiêu
Tội bạn đi tây

Ai ai cũng vậy
Miếng tới tây rồi
Dầu sòng thác cũng ửng.
Mãng cuộc đầu đời chơn
Bước xuống tàu rưng rưng
Hai đảng Ba-ri (Paris)
Từ giã Saigon trở lại
Thương xót nhau vô cùng
Mãng cuộc chơi ra về
Thôi thời, thôi thời
Người trở về Mỹ-tho
Kẻ ở lại hết lo
Tôi trở lại Vũng-gù
Bỗng về tới quê nhà
Mẹ con cha vợ ra mừng
Vật một heo mà đãi tiệc
Mời tổng mời làng
Thiên hạ dập diều
Đều đông đã nên đông
Đền nay tiền hết bạc không
Thấy trở lại Saigon.
Việc làm ăn gia đạo bất bình
Anh em bạn củ
Chẳng ai nhìn tới ai.

TỬU SẮC TÀI KHÍ

Á xưa, sách xưa chép để rõ ràng
Làm gương thiên hạ soi tường
Phải lo lương ngũ thường tam caug,
Phù dung của ấy chớ màng
Giữ cho trọn niềm
Mới gọi rằng người sang,
Rờ tiếc thơn danh

Xin mây anh chớ lắm
Nhân tiên khan,
Đổ bạc môn trung thân mạc khứ
Nàng sử yên hùng
Vi hạ tiện có khi,
Ai ai biết xét soi
Chơi bạc cờ làm chi
Bãi cáo bãi mi
Xỏ đê kim tặc
Ba ngoe tứ sắc thời thiên
Công đồ tam hưởng
Rất đổi xảo nguyệt **mị thương**
Mắt thầy chán chường
Bụng lo lường mưu sâu,
Kẻ bán ruộng người cầm trâu
Cũng vì chơn tâm dục lợi,
Đền khi nghiên nghèo
Mả gia thể tan hoang.
Nghĩ coi cái khi ăn
Thieu chi người trọng tướng
Thieu chi người đỡ nưng
Khi thua thì ai như này
Tai nghe mắt thầy
Vòn không sai chẳng lắm ;
Nghĩ mây cuộc ở đời
Giàu lớn tại trời giàu nhỏ mà tại ta
Hoặc của mẹ cha
Trước làm ra sau ta hưởng dặng,
Của hoạnh tài khó lập nổi gia cang.
Nưng theo chun ruộng chun nưng
Kẻ lập vườn người đi buôn
May thời nhờ trời ngó lại
Lập nên gia thể cho tử tế
Thom danh với người.

Cửa thân tiên là cửa người phật
Đã dành người phong lưu
Ức vì còn đua tranh
Đổ bác làm cho hư nát
Tiếng thê gian chê cười.
Sang giàu sang có thể ở đời
Chớ tham ít vốn nhiều lời
Đền lúc ăn sau thua lại
Bao nhiêu mà chẳng kể
Khút điển thiên tiên tinh vạn khoảnh
Hễ sa tay rồi,
Chừng mới biết sa mê
Phải chi năm thiệp bày thê
Mới ngà nguê cho mình.
Á long càng long danh sĩ ngọc huỳnh
Tiếng thê tục, xin đừng cười chê

(Cuôn nhì tiếp theo).

*Tirage 2000 Exemplaires
Saigon le 25-11-12
P. Phat Toan*

Comellier

P. PHU'OC

61, RUE D'ORMAY, A SAIGON

	Mỗi cuốn.		Mỗi cuốn.
Đại hồng-Bào 1 à 7 trọn bộ...	0\$40	Kiếm-vân-Kiểu án.....	0\$15
Mục-liên thanh đê.....	0 30	Tả-quân Lê-Duyệt (tích quan lớn thượng Annam), 1 à 2.	0 20
Tây Du trọn bộ, 1 à 13.....	0 40	Tam-quốc Tống Đương- dương, Phó-hội đồng-ngô. }	0 40
Đại-minh hồng-vò 1 à 7.....	0 40	Hê-dung, Cầu-bôn giang tả	
Lâm-sinh Xuân-nương.....	0 30	Tiểu-hồng-Bào Hải-Thoại, 1, 5	0 4
Đào-trình Lương sinh.....	0 35	Đệ-hiền đê-Thừu thơ.....	0 20
Ngọc-ca n Ngọc-khê.....	0 30	Lục-màu-đơn, 1, à 8.....	0 40
Bảy-tải.....	0 10	Vĩnh-kính, 1 à 4.....	0 40
Thuyết-đường (trọn bộ) 1 à 12.	0 40	Bạch-viên.....	0 30
Phong-Kiểm-xuân-thu (trọn-bộ) 1 tới 11.....	0 40	Lang-châu.....	0 30
Đông-du Bắc-tiên, (trọn bộ)..	0 40	Tông-tử.....	0 30
Thủy-hủ 1 à 35.....	0 40	Phong-tháp, 1 à 17.....	0 40
Thơ Sáu-Trọng.....	0 5	Anh-hàng-nào, 1 à 4.....	0 40
Đình-lưu Tú, trọn bộ.....	0 50	Mậu-anh-hùng, 1 à 4.....	0 40
Bắc-du (trọn bộ) 1 à 2.....	0 40	Tiểu Vưu-Tiền.....	0 40
Nam-du (trọn bộ) 1 à 2.....	0 40	Hậu Vưu-Tiền.....	0 60
Huân-nam diễn ca.....	0 15	Phạm Công Cúc-hoa 1 à 2....	0 30
Tả Tam quốc 1re.....	0 40	Thoại-khanh Châu tuần.....	0 30
Thơ dạy mẹ ghê với con ghê.	0 10	Thạch-sanh Lý-thông.....	0 30
Tông-tử-Vân (trọn bộ) 1 à 6..	0 40	Trọng tượng vân-hôn.....	0 30
Công-long 1 à 11.....	0 40	Lô-Túc sách Kinh-châu tướng).	0 15
Phân-trang-Lầu 1 à 8.....	0 40	Thượn trị quá giang 1-2.....	0 40
Nhứt-diện nhì diện.....	0 40	Từ-linh 1, 2, 3.....	0 20
Tiên-Bửu.....	0 30	Dương-Ngọc.....	35
Kêu-phủ.....	0 20	Giáo cứu công nghệ.....	0 10
Yên-sơn-phủ.....	0 25	Lâm-sanh Lâm thoại.....	0 30
Tứ-dân sử-thủ.....	0 10	Trần-dại-lang.....	0 30
Nữ tú tài.....	0 30	Hoàng-trừu.....	0 20
Tam cang.....	0 10	Nữ trung báo oán.....	0 25
Bài ca thập nhị tài tử.....	0 35	Bài ông địa và tiên nương (vàng hồng).....	0 10
Bài ca mới bốn người.....	0 30	Bài ca mới sáu người.....	0 30
Đĩ vật luận vật ca.....	0 05	Về chệt chêm.....	0 10
Về ông địa.....	0 10		